

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIX. Recogitate eum, qui talem sustinuit à peccatoribus adversus semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini animis vestris deficientes: nondum enim usque ad sanguinem restitistis, adversus peccatum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

*Non potestis mensa Domini participes esse & dæmoniorum. 1. Cor.
10. 21.*

1. Considera diversas mensas diversa esse genera voluptatum, quas hinc DEUS, inde dæmones, largiuntur. Quas DEUS largitur, à Domino veniunt, qui nos amat tenerrimè tanquam res à se conditas. Quas dæmones tribuunt, ab inimicis veniunt. Nunc vel ex hoc solo capite differentiam argue. Dæmones toxico eripere vitam volunt, & ideo cibos offerunt gratos palato sed pestilentes. DEUS sanare te cupit, & ideo cibos præbet nunc amabiles, nunc amaros, prout necessitas exigit, sed semper salubres.

2. Considera necessarium esse, ut digna fiat electio. Qui desiderat mensam Domini, frui nolit mensam dæmoniorum. Qui desiderat mensam Dæmoniorum, non speret frui mensam Domini. Vellent nonnulli utriusque mensæ accumbere, sed id fieri nequit, nec ex parte quidem: *participes esse.*

XIX.

Recogitate eum, qui talem sustinuit à peccatoribus adversus semetipsum contradictionem, ut ne fatigemini animis vestris deficientes: nondum enim usque ad sanguinem resististis, adversus peccatum repugnantes. Heb. 12. 3.

1. Considera te nunquam debere fatiari cogitando Christum Crucifixum. Hinc enim in omni tuâ adversitate solatium capesses. Ideo non dicitur: *Cogitate*, sed *Recogitate*, quia hæc frequentior debet esse cogitatio.

3. Considera cæcitatem mortali-um, qui repudiata mensam Domini tanto numero certatim currunt ad mensam Dæmoniorum, nihil aliud cupientes, quam pascere fastum, avaritiam, iram, invidiam, & quamvis aliam cupiditatem indomitam. Siqui sunt, qui non sedent ad mensam unius Dæmonij, sedent tamen ad mensam alterius. Si non pascunt ambitionem, pascunt tamen luxuriam, & vice versa. Opus est generoso proposito earum quamlibet relinquendi, qualiscunque fuerit. Unde non dicitur *Dæmonis*, sed *Dæmoniorum*.

4. Considera, ad quam mensam ipse consideas; DEI an Diaboli. Si in rebus ad Spiritualia pertinentibus diu nihil suavitatis degustes, ut in cogitando DEO, loquendo de DEO, operando pro DEO, imò potius nauseam & fastidium perfentiscas, bene attende, ab aliquo dæmonio pascaris.

Porro, cum Christi patientis historiam meditaris, singulari studio cogitandum est, quis, à quo, & quid patitur. 1. Quis patitur, *qui sustinuit*, Rex gloriæ, qui cum inde ab exordio mundi passus sit in suis, *Abele*, *Josepho*,

pho, Jeremiâ, Isaiâ; nunc patitur non in suis tantum sed in se ipso, *Apud semet ipsum.* 2. A quo patitur, nempe à peccatoribus, ab ijs ipsis, pro quorum salute pender in Cruce. 3. Quid patitur: *talem contradictionem*, Persecutionem in quocunque genere, & talem, id est, tam doloriferam, tam ignominiosam, tam injustam. Omnes istas circumstantias quam profundissime potes, cumando penetra.

2. Considera utilitatem præcipuam, quam hauries ex crebrâ cogitatione patientis Christi, quæ in eo versatur, ut animeris ad patiendum. *Ut non fatigemini animis vestris deficientes.* Miles nullâ re animatur magis, quam si Regem suum videat laborantem, fatigatum, & in primâ acie cruore difluentem. Fortè tibi opus non est animari hoc modo? vide, quantilla res tibi deijcet animum, quam sis delicatus & debilis, quam facilè DEI servitium deserat.

3. Considera maximum pudorem, quem tibi hæc ipsa tua vilitas pariet,

si illam expendas ad pedes Crucifixi. Peccatum tuum nihil attinet ad Christum, & vides tamen, in Cruce quid egerit, ut eo te liberaret. Tibi lumè nocet: & tamen quid egisti, ut illud à te longius arceres? Eò forsitan pervenisti, ut vel unam sanguinis stillam dares? Ah quam verè dicit Apostolus, dum exclamat: *Nondum usque ad sanguinem resististis adversus peccatum repugnantes.* Non modo fundere sanguinem non vis, sed aliquando nec tolerare modicam jacturam honoris, facultatum, sanitatis, imò nec vano quodam privati solatio. Non ita convenit: sed oportet resistere, oportet certare, repugnare, dum finis sit pugnæ, *Usque ad sanguinem.* Agitur nimirum de re maximi momenti, ne peccatum designes, pro quo destruendo Christus voluit omnem profundero sanguinem usque ad ultimam guttam: & talem sustinere à peccatoribus adversus semet ipsum contradictionem.

XX.

Va vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram. Luc.

6. 24.

1. Considera terribile verbum. Non ait. *Va*, quia furamini, quia premitis iniquè, quia prædas agitis, & fraudes innumeras, sed solummodo, *quia habetis consolationem vestram.* Quænam est consolatio divitum? est potestas præ alijs propriæ obsequendi voluntati, spectatâ commoditate majore, ex obedientiâ, quam mundus præstat pecuniæ: *Omnia obediunt pe-*

cuniæ. O quantum æstimandum est malum, propriam facere voluntatem!

2. Considera hîc habere propriam consolationem pessimum esse signum; est enim signum eam non esse alibi habendam, juxta illud, quod Epuloni dicebatur: *Fili recepisti bona in vitâ tuâ.* Quanto igitur melius est hîc habere multum laboris, multum amaritudinis, quod non est omnia habere,

ut